

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200615
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5419200615.3

Uznesenie

Okresný súd Dolný Kubín v právnej veci žalobcu: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., so sídlom Váci út 45/B, H-1137 Budapest, Maďarsko, Reg. č. 01-10-043108, zastúpeného PETKOV & Co s. r. o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Staré Mesto, Šoltésovej 14, IČO: 50430742, proti žalovaným: Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby, následne po výzve súdu upresnení nasledovne: 1/ až 10000/ všetci identifikovaní ako držitelia vozidiel podľa § 114 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. s uvedením príslušného EČV a dátumu, ku ktorému boli držiteľmi, v spore o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest, takto

rozhodol:

Súd podanie žalobcu datované ku dňu 28.04.2019, označené ako „Žaloba o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest“, doručené súdu v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu dňa 28.04.2019, v znení následného doplnenia podaním z 23.07.2019 doručeným súdu 24.07.2019, o d m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 28.04.2019 bolo súdu doručené v elektronickej podobe (eÚPVS) autorizované podľa osobitného predpisu podanie žalobcu prostredníctvom splnomocneného zástupcu označené ako „Žaloba o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest“.

1.1. Žalobcom je zahraničná právnická osoba - obchodná akciová spoločnosť v 100 % vlastníctve maďarského štátu, ktorá je oprávnená a povinná na základe zákona č. 1 z roku 1988 o cestnej doprave v spojení s nariadením maďarského Ministerstva hospodárstva a dopravy č. 36/2007 o poplatkoch za používanie diaľnic, rýchlostných ciest a hlavných ciest vyberať zákonné poplatky za používanie spoplatnených maďarských ciest a v prípade ich nezaplatenia uplatňovať voči neoprávneným používateľom ciest pohľadávku z titulu neoprávneného použitia spoplatnenej cesty vo forme „sankčného poplatku“ vo výške určenej nariadením o poplatkoch, ako aj prípadnú náhradu škody a tým uplatňovať a chrániť svoje majetkové práva.

1.2. Žalobca v podaní konštatoval, že zákonným spôsobom identifikoval a riadne zdokumentoval motorové vozidlá evidované na Slovensku, ktorých držitelia porušili svoju zákonnú povinnosť zaplatiť poplatok za použitie spoplatnených ciest v Maďarsku podľa maďarských právnych predpisov, a to zaznamenaním presného času a miesta kontroly oprávnenosti použitia spoplatneného úseku cesty i obrazového záznamu dotknutého vozidla s viditeľne zaznamenaným evidenčným číslom s tým, že uvedené údaje spracované v tabuľke EXCEL spolu s vyhotovenými elektronickými fotografiami obsiahnuté na CD nosiči majú byť prílohou žaloby.

1.3. Uviedol, že pohľadávky sú splatné jednotlivo, každá okamihom vykonanej kontroly a žalobcovho zistenia neoprávneného použitia spoplatnenej cesty, a to podľa § 7/A ods. 1 nariadenia o poplatkoch, pričom podľa § 6 ods. 1 písm. a) až c) v spojení s § 7/A ods. 3 uvedeného nariadenia, je výška pohľadávok voči jednotlivým žalovaným určená podľa sadzby pre jednotlivé kategórie vozidiel, a to buď vo výške 14.875,- HUF alebo vo výške 66.925,- HUF. Vzhľadom na to, že žalobcovi nie sú z dôvodov ním zapríčinených známe údaje o vozidlách žalovaných, podľa ktorých by mohol určiť správnu platobnú kategóriu, uplatnil si žalobca voči každému zo žalovaných pohľadávku v najnižšej výške 14.875,- HUF.

1.4. Ohľadne identifikácie „žalovaných“ žalobca uviedol, že zoznam žalovaných, obsiahnutý na priloženom CD nosiči, obsahuje evidenčné číslo vozidla a dátum kontroly, ku ktorému bolo zistené neoprávnené použitie spoplatnených ciest s tým, že žalobca nemôže označiť žalovaných ich identifikačnými údajmi ako to predpokladá § 133 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ale podľa EČV vozidla je možné v evidencii držiteľov vozidiel vedených Ministerstvom vnútra SR určiť presne, kto je držiteľom takéhoto vozidla, pričom tieto údaje by malo súdu jednoduchým postupom podľa § 190 CSP poskytnúť Ministerstvo vnútra SR na jeho dožiadanie, nakoľko súd má podľa žalobcu aj povinnosť postupovať tak, aby zabezpečil nielen právo na prístup k súdu a súdnu ochranu žalobcovi, ale rovnako aj právo na prístup k súdu a súdnu ochranu žalovaným. Na podporu svojej argumentácie čo do označenia žalovaných poukázal napr. na rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. III ÚS 1424/07 z 26.03.2009, čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 1/02. Žalobca obširne odôvodnil, že v prípade, ak by súd odmietol jeho podanie pre formálne neoznačenie žalovaných, bolo by to v tomto prípade prejavom ústavnoprávne neudržateľného „prehnaného formalizmu“ a odmietnutím poskytnutia súdnej ochrany, nakoľko ochranu práva žalobcu je v tomto prípade možno podľa žalobcu dosiahnuť jednoduchým postupom súdu.

1.5. Žalobca tiež uviedol, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo 17.03.2015 požiadal príslušné orgány Slovenskej republiky na úseku evidencie vozidiel podľa § 113 ods. 3, 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZoCP“), menovite Prezídium Policajného zboru (ďalej len „PPZ“) o poskytnutie údajov o držiteľoch uvedených motorových vozidiel, aby im mohol zaslať výzvu na dobrovoľne zaplatenie uvedeného poplatku, no jeho žiadosti zo strany uvedeného orgánu nebolo vyhovené s odôvodnením, že údaje z evidencie motorových vozidiel nie je možné žalobcovi poskytnúť bez súhlasu žalovaných držiteľov motorových vozidiel s poukazom na ochranu osobných údajov. Na tomto stanovisku PPZ zotráva aj v súčasnosti. Tiež obširne argumentoval, prečo je podľa neho uvedený postup PPZ neopodstatnený, že ako právny zástupca žalobcu je oprávnený spracovávať osobné údaje o držiteľoch motorových vozidiel, ak títo sú fyzickými osobami, aj bez ich súhlasu (zákon o advokácii). Keďže mu bolo odmietnuté poskytnutie ním požadovaných informácií, konštatoval, že nemá inú zákonnú možnosť ako ochrániť svoje právo, len sa obrátiť s neúplnou žalobou na príslušný súd a žiadať súd o zabezpečenie elektronického výpisu z evidencie vozidiel v rozsahu dát, ako je zaznamenaný na predmetnom CD nosiči. Osobitne sa v predmetnom podaní žalobca venuje náčrtu možnému postupu súdu a PPZ, keď poukazuje na efektívnosť a možnosť, zo strany súdu požiadať a zo strany PPZ poskytnúť požadované informácie elektronicky s poukazom na príslušné ustanovenia zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente. Navrhol, aby súd za účelom spravodlivej a účinnej ochrany práv uplatňovaných žalobcom v súlade s čl. 2 ods. 1 CSP bezodkladne po prijatí tohto podania podľa § 190 CSP v spojení s § 17 zákona o e-Governmente a § 113 ods. 1 ZoCP priamou elektronickou e-mailovou správou (M..D.) a tiež poštovou zásielkou s pripojením priloženého CD požiadal PPZ, odbor evidencie dokladov o poskytnutie údajov o žalovaných a ich vozidlách z evidencie podľa stavu ku dňu kontroly uvedenom v Excel tabuľke na pripojenom CD identifikovaných evidenčným číslom motorového vozidla v nasledovnom rozsahu: 1/ meno a priezvisko fyzickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla alebo obchodné meno alebo názov právnickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla, 2/ adresa pobytu fyzickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla alebo sídlo právnickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla, 3/ kategória vozidla, 4/ značka vozidla, 5/ obchodný názov vozidla, 6/ najvyššia prípustná hmotnosť vozidla a 7/ počet miest na sedenie.

1.6. Žalobca navrhol, aby súd na základe takto poskytnutých údajov vydal rozsudok: Každý zo žalovaných jednotlivu je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 14.875,- HUF, a to v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. V bode 1 uvádzané podanie žalobcu nespĺňalo náležitosti žaloby podľa § 132 ods. 1 CSP v spojení s § 133 až 135 CSP (čo napokon výslovne pripustil aj samotný žalobca prostredníctvom svojho zástupcu), pričom najzávažnejším nedostatkom bolo úplne nedostatočné a neurčité označenie strany sporu na strane žalovaného v súlade s ustanovením § 133 až 135 CSP, keď žalovaného, resp. žalovaných (nevedno ani koľkých) označil len ako „Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby“, keď žiadnu takú prílohu k žalobe nepripojil. Takto neurčito označeného žalovaného (žalovaných) v neznámom počte žiadal zaviazat' jednotlivu na úhradu sumy 14.875,- HUF. Rovnako žalobca, aj keď v žalobe označil na podporu svojich tvrdení určité dôkazy, tie k žalobe nepripojil a ani nijako nezodôvodnil, prečo ich súdu nepredložil.

3. Na odstránenie nedostatkov podania žalobcu - žaloby súd žalobcu vyzval s poukazom na § 129 ods. 1 CSP výzvou obsiahnutou v uznesení č. k. 5C/38/2019-16 zo 04.07.2019 s poskytnutím lehoty 15 dní

od doručenia výzvy na doplnenie žaloby so súčasným poučením, aké konkrétne nedostatky a akým spôsobom má odstrániť. Tiež bol žalobca poučený o tom, že ak v určenej lehote svoje podanie nedoplní, resp. neopraví, súd jeho podanie odmietne.

4. Na uvedenú výzvu, ktorá bola doručená zástupcovi žalobcu 09.07.2019, tento reagoval podaním z 23.07.2019 doručeným súdu 24.07.2019 označeným ako „Predloženie dôkazných prostriedkov a spresnenie žalobného petitu“, v ktorom doplnil svoje predchádzajúce podanie označené ako žaloba zo dňa 28.04.2019 v časti označenia subjektov na žalovanej strane a tiež žalobný petít. Z tohto doplnenia vyplýva, že každého zo žalovaných označil ako držiteľa motorového vozidla podľa § 114 ods. 4 ZoCP a individualizoval ich uvedením príslušného evidenčného čísla motorového vozidla ku konkrétnemu tam uvádzanému dňu. Takýmto spôsobom označil celkovo 10.000 žalovaných. V žalobnom petite každého z takto označených žalovaných žiadal zaviazat' zaplatiť žalobcovi sumu 14.875,- HUF do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Zároveň samostatným podaním datovaným tiež k 23.07.2019 a doručeným súdu 24.07.2019 podal obsahlu sťažnosť voči uzneseniu uvedenému pod bodom 3, domáhajúc sa jeho zrušenia.

6. O tejto sťažnosti súd rozhodol uznesením z 09.10.2019 č. k. 5C/38/2019-265 tak, že sťažnosť zamietol, keďže v danej veci bol s ohľadom na obsah podania (žaloby žalobcu z 28.04.2019) plne opodstatnený postup realizovaný tunajším súdom s poukazom na § 129 ods. 1, 2 CSP.

7. V súvislosti s požiadavkou žalobcu v tomto konaní ohľadne zisťovania potrebných identifikačných údajov ohľadne žalovaných cestou súdu ním označeným spôsobom, tunajší súd poukazuje na (v minulosti) rozdielny postup súdov I. a II. inštancie v prípadoch obdobných „prejednávanej veci“, kedy súdy na jednej strane (včítane tunajšieho súdu) vyhovovali požiadavkám terajšieho žalobcu o zistenie ním navrhovaným spôsobom údajov o žalovaných vyžadovaných CSP v § 133 a nasl. CSP na ich označenie a na strane druhej takúto požiadavku žalobcu neakceptovali a jeho podanie (žalobu) odmietali. K tomuto doterajšiemu rozdielnemu postupu a teda k otázke „či súd je povinný a oprávnený“ zisťovať identifikačné údaje o žalovanom, a to tých, ktoré pre označenie strany sporu vyžaduje CSP, zaujal stanovisko Najvyšší súd SR zatiaľ (podľa vedomostí tunajšieho súdu) v jedinom svojom rozhodnutí, a to v uznesení z 28.02.2019 sp. zn. 8Cdo/68/2017 (na ktoré poukazoval aj žalobca v odôvodnení sťažnosti proti uzneseniu tunajšieho súdu, ktorým bol žalobca vyzvaný na odstránenie nedostatkov jeho žaloby, nesúhlasiac s jeho postupom, závermi a právnou argumentáciou, o ktorú svoje závery oprel), z ktorého vyplýva právny názor, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného a že práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Z daného rozhodnutia tiež vyplýva, že súd nemôže podávať informácie žalobcovi ohľadne identifikácie subjektu, ktorý má vystupovať na žalovanej strane, nakoľko v takom prípade by šlo o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Napokon z daného rozhodnutia vyplýva záver, že ak podanie žalobcu nemá náležitosti týkajúce sa označenia žalovaného (žalovaných) podľa § 133 až 135 CSP a ak napriek výzve súdu tieto vady žalobca neodstráni, jeho podanie má byť podľa § 129 ods. 3 CSP odmietnuté.

8. Aj takéto jedno (jediné) rozhodnutie súdu stojaceho na vrchole sústavy všeobecných súdov k otázke významnej pre ďalší postup tunajšieho súdu v tejto veci treba považovať (ak neexistuje iné - protichodné rozhodnutie súdu takejto inštancie) za „ustálenú“ súdnu prax. Prípadný odklon od existujúcej judikatúry (NS SR ako súdu, ktorého povinnosťou je dbať svojou rozhodovacou činnosťou o jednotný výklad a jednotné používanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov) zo strany súdu nižšej inštancie by mohol predstavovať zásah do základných práv a slobôd niektorej zo strán sporu a narušenie princípu právnej istoty.

9.1. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

9.2. Podľa § 129 ods. 2 CSP v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

9.3. Podľa § 129 ods.3 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

10. Preto tunajší súd rešpektujúc NS SR vyslovený právny názor na postup súdu vo veci „obdobnej“ tejto veci, podanie žalobcu predstavujúce podanie vo veci samej (žalobu), datované ku dňu 28.04.2019, doručené súdu toho istého dňa v elektronickej podobe a autorizované podľa osobitného predpisu v znení jeho následného dopĺňania podaním z 23.07.2019 doručeným súdu 24.07.2019, odmietol, keďže ani napriek výzve súdu žalobca neodstránil vo výzve súdu vytýkané nedostatky žaloby čo do označenia žalovaných. Z doplnenia žaloby podaním zmieneným pod bodom 4. síce na rozdiel od pôvodného znenia žaloby vyplýva celkový počet subjektov na žalovanej strane v počte presne 10.000 a tiež sú už v ňom určitým spôsobom jednotlivé „subjekty“ ako žalovaní bližšie identifikované, ale napriek tomu tieto „subjekty“ nie sú identifikované žiadnym z údajov stanovených CSP pre ich bližšiu a potrebnú identifikáciu. Takýto nedostatok žaloby (vychádzajúc z právneho názoru NS SR v jeho rozhodnutí z 28.02.2019 sp. zn. 8Cdo/68/2017, keď aj po doplnení žaloby existujúce označenie žalovaných neumožňuje identifikáciu osoby v súlade s § 133 až 136 CSP tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát, prečo žalobcom uvádzané identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 a 134 CSP) je tak závažného charakteru, že neumožňuje súdu ďalej pokračovať v konaní.

11. Záverom (v súvislosti so žalobcom naznačovaným postupom v prípade, ak súd odmietne jeho podanie) súd poukazuje aj na postup žalobcu vo veciach vedených na tunajšom súde po tom, ako boli súdom vyžiadané údaje o „žalovaných“, v ktorých vo všetkých prípadoch po ich zistení žalobca prostredníctvom svojho zástupcu reagoval nie doplnením žaloby čo do označenia žalovaných tak ako to v žalobe avizuje (že po zistení týchto údajov súdom je pripravený tak učiniť), ale tak, že zobral žalobu v celom rozsahu späť. Konkrétne ide o právoplatne skončené veci tunajšieho súdu sp. zn. 5C/108/2016, 5C/46/2018, 5C/13/2019, 6C/47/2017, 6C/58/2017, 6C/23/2018, 6C/32/2018, 6C/5/2018, 6C/47/2018 a 6C/61/2018.

12. Uvedené naznačuje, že úmyslom žalobcu nebolo viesť spor na podklade ním podanej žaloby, ale len to, že prostredníctvom jej podania chcel získať informácie o držiteľoch ním označených motorových vozidiel (v prípade fyzických osôb zistenie ich mien, priezvisk, a adries, resp. u právnických osôb ich obchodného mena, príp. názvu a sídla, ako aj ďalších ním označených údajov o motorovom vozidle). Teda ani v jednom prípade, v ktorom vždy označil „viacerých žalovaných“, nebol následný postup žalobcu taký, že by doplnil označenie žalovaných, ako to „avizoval“, ale z jeho strany vždy po realizácii ním požadovaných zisťovaní cestou súdu došlo k späťvzatiu žaloby. O tom, že rovnaký úmysel sleduje aj touto žalobou svedčí (okrem jeho doterajšieho správania) aj z toho, že v tomto prípade, ako je to zrejmé z jeho následného „doplnenia - upresnenia žaloby“ má vystupovať na strane žalovanej celkom až 10.000 subjektov (naviac zo všetkých doteraz ním iniciovaných a vo všetkých prípadoch skončených inak ako meritórnym rozhodnutím), čo samo o sebe svedčí o účelovosti jeho postupu a podaní tejto žaloby len pro forma s iným cieľom ako viesť spor voči držiteľom označených motorových vozidiel. Takéto množstvo subjektov na strane žalovanej, ktorými majú byť (vychádzajúc z uvádzaných EČV) subjekty z celého územia Slovenska a približne každý 550-ty obyvateľ Slovenska, reálne znemožňuje viesť voči ním jedno (spoločné) súdne konanie. O danom úmysle napokon svedčí aj samotná argumentácia žalobcu, ktorý na str. 8 žaloby uvádza, že jeho úmyslom a súčasne aj jeho zákonnou povinnosťou je podľa § 33/B ods. 5 maďarského ZoCD tiež odoslať výzvu na zaplatenie pohľadávky (poplatku) v rámci 60-dňovej prekluzívnej lehoty plynúcej od identifikácie žalovaných prostredníctvom súdu a pokúsiť sa o mimosúdne uspokojenie pohľadávok žalovaného a že uvedené je podľa maďarských predpisov dokonca povinnosťou žalobcu, prípadne poverenej organizácie v tomto prípade právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 357 písm. b) a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).